

Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce

5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302

www.sfantacruz.org - (703) 671-1919

Numărul 17 / 27 mai 2007

Duminica Cincizecimii

Pogorârea Sfântului Duh, Rusaliile
Sfântul Ierarh Mucenic Eladie

Sfânta Evanghelie după Ioan

(Capitolul 7,37 – 52)

Iar în ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: *Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pântecul lui.* Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El. Căci înca nu era (dat) Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit.

Deci din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: *Cu adevărat, Acesta este Proorocul.* Iar alții ziceau: *Acesta este Hristosul.* Iar alții ziceau: *Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sâmbanța lui David și din Betleem, cetatea lui David?* Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El.

Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile au venit la arhierii și farisei, și le-au zis aceia: *De ce nu L-ați adus?* Slugile au răspuns: *Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om.* Și le-au răspuns deci fariseii: *Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu esti din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc.*

Citiți din Sfânta Scriptură:

Sfânta Evanghelie după Matei: Capitolul 4, 5, 10, 18 și 19.

Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel: Capitolele 1 și 2.

Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel: Capitolul 5.

Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel: Capitolele 11 și 12.

Despre darul vorbirii în limbi

Părintele Ilie Cleopa

Darul limbilor va înceta (I Corinteni 13, 8)

Pe cât ne va ajuta mila și îndurarea lui Dumnezeu astăzi vom vorbi despre încetarea darului vorbirii în limbi în Biserica lui Hristos.

Darul vorbirii în limbi a fost dat de Dumnezeu Sfinților Apostoli la Duminica pogorârii Duhului Sfânt, dar numai pentru o vreme, cu scopul de a se converti mai ușor neamurile păgâne la creștinism.

Într-adevăr, la pogorârea Duhului Sfânt, Dumnezeu a vorbit iudeilor prin gurile străinilor. Căci iudeii străini, auzind pe apostoli vorbind în limba lor despre faptele minunate ale lui Dumnezeu, au crezut (Fapte 2, 11). Despre darul vorbirii în limbi Apostolul Pavel a proorocit că va înceta în Biserică (I Corinteni 13, 8) deoarece a fost un dar și un semn numai pentru începutul creștinismului ca să-i convertească mai ușor pe necredincioși (I Corinteni 14, 22-28). Despre încetarea darului vorbirii în limbi în Biserică, arată luminat și marele dascăl și luminător a toată lumea, Sfântul Ioan Gură de Aur care zice: "Pentru care pricină a fost dat și luat dintre oameni darul vorbirii în limbi? Nu pentru că Dumnezeu ne necinstește, ci pentru că ne cinstește foarte mult. Și iată cum: Oamenii erau atunci mai nepregătiți, deoarece erau de curând izbăviți de idoli și mintea lor era încă neascuțită și mai nesimțitoare; erau atrași și încântați de toate cele trupești, nu aveau încă nici o idee despre darurile netrupești și nu știau ce este harul spiritual care se contemplă numai prin credință. Pentru aceea se făceau atunci semne. Unele dintre harismele cele duhovnicești sunt nevăzute și se înțeleg numai prin credință. Iar altele se fac prin semne văzute pentru încredințarea celor necredincioși.

Deci, eu acum n-am nevoie de semne. Cel ce nu crede are nevoie de zălog. Dar eu, care nu am nevoie de zălog nici de semne, știu că am fost curățit de păcate, chiar dacă nu aș vorbi în limbi. Cei de atunci, însă, nu credeau dacă nu aveau semn ca mărturie a adevărului în care credeau. Prin urmare li se dădeau semne nu ca unor credincioși, ci ca unor necredincioși, ca să devină credincioși. În acest sens zice marele Apostol Pavel: *Limbile sunt spre semn, nu credincioșilor, ci necredincioșilor* (I Corinteni 14, 22).

Până aici v-am arătat, nu cu cuvintele mele, ci cu ale Sfintei și dumnezeieștii Scripturi, că darul vorbirii în limbi a încetat în Biserica lui Hristos și totodată v-am arătat și pricina pentru care a încetat, ca să știți și să puteți spune și la cei răătăciți de la dreapta credință, care se laudă că ei ar avea darul vorbirii în limbi.

Dar oare, frații mei, seamănă vorbirea lor în limbi cu vorbirea cea adevărată în limbi care a fost la începutul creștinismului? Nicidecum. Căci acești preținși vorbitori în limbi fac niște bolboroseli și nimenea nu înțelege ce spun și așa înșeală pe cei ce nu cunosc ce spune Scriptura despre adevărata vorbire în limbi. Noi știm că glosolalia este vorbirea în limbi, iar pronunțarea unui amestec ciudat de sunete nu poate fi numită vorbire, ci bolborosire. În Sfânta Scriptură este vorba de "limbă" sau de "limbi". Un amestec ciudat de sunete nu poate fi numit vorbire, iar sunetele încâlcite și găngave nu pot fi numite "limbi", câtă vreme sunt neînțelese și fără nici o rânduială.

Prin darul vorbirii în limbi, Dumnezeu își descoperă tainele Sale cele minunate (Fapte 2, 11; I Corinteni 14, 2), însă este de neconceput ca El să facă vreodată vreo descoperire prin bolborosire. Dumnezeu ne-a dat fiecăruia la îndemână limba noastră maternă, care este mijlocul cel mai bun și cel mai potrivit pentru a ne face să înțelegem tot ce El ne descoperă. Ori, prin mijlocirea bolboroselilor, Dumnezeu mai mult ne-ar încurca decât ne-ar lămuri.

Acești oameni zic că nu sunt înțeleși când vorbesc în limbi, pentru că nu vorbesc oamenilor, ci lui Dumnezeu și că în duh vorbesc taine (I Corinteni 14, 2). Noi însă învățăm că cei insuflați vorbeau limpede, pe înțeles și oamenilor și lui Dumnezeu, uneori putând fi înțeleși, iar alteori nu, în funcție de felul ascultătorilor pe care îi aveau, străini sau localnici. În Ierusalim Apostolii au vorbit oamenilor și au fost înțeleși pentru că ascultătorii erau oameni străini de altă limbă (Fapte 2, 1-12).

În Corint însă cei insuflați nu vorbeau oamenilor ci lui Dumnezeu, pentru că ei nu aveau în față decât localnici neștiutori de alte limbi și de aceea nimenea nu putea înțelege. În aceste cazuri se poate spune, cu drept cuvânt, că cel ce vorbește în limbi (I Corinteni 14, 2) nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, deoarece pentru ascultători cele vorbite de ei sunt taine pe care nu le pot înțelege fără tălmăcire.

Fiecare creștin ar trebui să dovedească prezența și lucrarea Duhului Sfânt în el. Dar prezența Duhului Sfânt nu se dovedește numai prin vorbirea în limbi. Marele Apostol Pavel zicea că roadele Duhului Sfânt sunt: *dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețele, înfrânarea, curăția* (Galateni 5, 22-23). Iată, însă, că printre roadele Duhului nu este pomenită vorbirea în limbi, deoarece a fost un dar al Bisericii numai pentru un anumit timp, nu cum sunt cele enumerate mai sus, pe care trebuie să le aibă creștinul din toate timpurile. Cine se dovedește că are aceste roade ale Duhului Sfânt, acela are și pe Duhul Sfânt.

Oare noi ortodocșii nu avem deloc darul vorbirii în limbi? Sau îl avem mai puțin decât alți creștini? A spune așa ceva înseamnă a osândi pe alții din mândrie și a judeca prea părtinitor. Darul vorbirii în limbi nu este un dar obișnuit, ci unul deosebit și nu este dat fiecăruia (I Corinteni 12, 10). De ce atunci unii sectanți l-au socotit drept o condiție a mântuirii? Apostolul zice: *Oare toți vorbesc în limbi?* (I Corinteni 12, 30). Deci și cei ce nu vorbesc în limbi pot să fie buni creștini în comunitatea creștinilor adevărați întrucât nu toți creștinii au aceleași daruri. Atunci cum se poate pretinde ca toți să aibă darul vorbirii în limbi? Apostolii nu l-au cerut, ba chiar au arătat că între localnici e nefolositor. Nici ei înșiși nu au folosit darul vorbirii în limbi, decât în cazuri extraordinare când a avut un anumit rost, cum a fost pogorârea Duhului Sfânt din Ierusalim. Altfel l-ar fi cerut și nouă tuturor.

Iată acum care sunt condițiile principale prin care se poate cunoaște adevărata glosolalie sau vorbirea în limbi:

1. Cel care vorbește într-o limbă insuflată să fie înțeleș de toți cei străini care sunt de față (Fapte 2, 1-13).
2. Când cineva vorbește într-o limbă insuflată între localnici, care nu cunosc lucruri străine, cum a fost cazul din Corint, este nevoie de un alt dar, de acela al tălmăcirii, fără de care vorbirea în limbi este o vorbire în vânt și o nebunie (I Corinteni 14, 23).
3. Darul vorbirii în limbi nu a fost dat Bisericii pentru totdeauna, cum am arătat, ci a fost dat numai la începutul creștinismului spre a trezi pe păgâni și pe iudei ca să creadă în Hristos. De aceea Marele Apostol Pavel a arătat că darul vorbirii în limbi va înceta în Biserică (I Corinteni 13, 8).
4. După ce am crezut în Hristos că este Dumnezeu adevărat, nu mai avem nevoie de vorbirea în limbi, deoarece limbile sunt semn, nu pentru credincioși, ci pentru cei necredincioși (I Corinteni 14, 22).
5. Chiar la începutul creștinismului darul vorbirii în limbi a fost unul din darurile cele mai mici în Biserică față de cel al proorociei (predicii), al tălmăcirii, al dragostei și altele care erau superioare. Despre aceasta zice Sfântul Apostol Pavel: *De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător* (I Corinteni 13, 1).

Este cu totul exclus să se creadă că vorbirea în limbi prin darul Sfântului Duh ar însemna o bolborosire de vorbe într-o limbă neexistentă sau numai concepută, deoarece atunci nu s-ar mai vorbi de limbi (Marcu 16, 17) și mai presus de toate ar fi de neînălăturat contrazicerea din Faptele Apostolilor, la capitolul 2.

Bolborosirile și sunetele nearticulate precum și cuvintele încâlcite pe care le auzim la vorbitorii în limbi în ziua de azi se aseamănă foarte mult cu manifestările păgâne în fața zeului Dionisos și cu ale ereticilor montaniști, gnostici și țuackeri de mai târziu, pe care Biserica lui Hristos cea dreptmăritoare i-a dat anatema pentru totdeauna.

Așadar, fraților, să știți că este cu totul străină de Duhul lui Dumnezeu vorbirea în limbi a acelor ce li se pare că o au azi, și îndrăznesc fără de Dumnezeu să răstălmăcească adevărata glosolalie, care a fost cu adevărat un dar harismatic la începutul creștinismului.

Astăzi este Duminica Cincizecimii, numită și Duminica Rusaliilor sau Duminica Mare. Astăzi, la 50 de zile de la Înviere și la zece zile de la Înălțarea Domnului la cer, a fost trimis pe pământ în chip de limbi de foc Duhul Sfânt Mângâietorul, a treia persoană a Preasfintei Treimi, "*Care din Tatăl purcede*", cum mărturisim în Crez. El a fost trimis de către Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru a desăvârși opera de răscumpărare și mântuire a neamului omenesc prin jertfa Sa de pe Cruce. Mai înainte de patima Sa, Mântuitorul spunea ucenicilor Săi: *De mă iubiți, păziți poruncile Mele și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște. Voi îl cunoașteți, că rămîne la voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani. Voi veni la voi...* (Ioan 14, 15-18).

În alt loc Mântuitorul iar făgăduiește Apostolilor, și prin ei tuturor celor ce vor crede în El, pe Duhul Sfânt, zicând: *Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine* (Ioan 15, 26). Iar scopul trimerii Sfântului Duh pe pământ ni-l descoperă Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: *Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti. Acela Mă va slăvi pentru că din al Meu ia și vă vestește vouă* (Ioan 16, 13-14).

Deci ce trebuie să știm noi despre Sfântul Duh? Că este a treia persoană a Preasfintei Treimi, că purcede de la Tatăl și că a fost trimis în lume prin Fiul, după înălțarea Sa la cer. Dar de ce a venit pe pământ la zece zile după Înălțarea Domnului? Pentru că Fiul lui Dumnezeu, când S-a înălțat la cer, a zăbovit cîte o zi la fiecare din cele nouă cete îngerești pentru a le înnoi și bucura prin Învierea Sa. A zecea zi, spun unii Sfinți Părinți, după ce Fiul S-a așezat de-a dreapta Tatălui pe tronul slavei Sale, a trimis pe Duhul Sfânt în lume.

De ce se numește Sfântul Duh "Mângâietorul" și "Duhul Adevărului"? Pentru că Duhul Sfânt mângâie pe creștini cât sunt pe pământ. El mângâie mamele care nasc și cresc copii, mângâie pe copiii orfani, pe săraci, pe infirmi, pe văduve și pe cei bolnavi și pe bătrâni. Duhul Sfânt mângâie și întărește în credință și în răbdare pe mucenicii care rabdă grele chinuri și își dau viața pentru Hristos. Duhul Sfânt mângâie pe credincioși, pe călugări și pe slujitorii Bisericii în timpul rugăciunii și al grelelor ispite care vin asupra lor de la diavol, de la oamenii răi și din firea lor înclinată spre păcat. Duhul Sfânt mângâie inimile celor smeriți și râvnitori pentru Hristos și muștră prin conștiință pe cei păcătoși care nu se pocăiesc.

Duhul Sfânt se numește "Duhul Adevărului" pentru că prin El se mărturisește și se apără dreapta credință pe pământ, se întăresc dogmele ortodoxe, se vestește Sfânta Evanghelie în lume, se inspiră sfinții, proorocii, ierarhii, preoții și cuvioșii care păstoresc Biserica lui Hristos, care vestesc cele viitoare și povățuiesc sufletele pe calea mântuirii. Pe toate le sfințește, le îndreptează și le călăuzește "la tot adevărul" Duhul Sfânt, care rămâne cu noi "în veac", adică și pe pământ și în cer, după mutarea noastră la cele veșnice. Duhul Sfânt "va mărturisi" despre Hristos că este Fiul lui Dumnezeu Mântuitorul și Judecătorul lumii și "va vesti", adică va descoperi celor aleși tainele Sale cele viitoare. Tot Duhul Sfânt va muștra și va vădi necredința celor lepădați de Dumnezeu, eresul și reaua credință a sectelor rupte din sânul Bisericii, ca și răutatea păcătoșilor robiți de păcate și nepocăiți.

Dar de ce a venit Sfântul Duh Duminică și în chip de limbi de foc s-a așezat pe capetele Sfinților Apostoli aflați în foișorul Cinei din Ierusalim? Domnul a înviat Duminică, în ziua cea dintâi a săptămânii, și tot Duminică pe la orele nouă dimineața S-a coborât Duhul Sfânt peste Apostoli, ca să sfințească această zi, ca zi de odihnă veșnică a creștinilor în locul sabatului Legii Vechi și să ne îndemne Duminică dimineața, mai ales la biserică, pentru a asculta Sfânta Liturghie și cuvântul de învățătură din Evanghelie.

Limbile de foc ce s-au așezat peste Apostoli ca un vuiet și suflare de vânt ce vine repede (Fapte 2, 1-4) simbolizau focul Duhului Sfânt ce avea să ardă toată necredința, tot eresul și păcatul în lume.

Prin limbile de foc ale Duhului Sfânt s-au sfințit cei doisprezece Apostoli, s-a întemeiat în lume Biserica și urma să se hirotonească diaconi, preoți și episcopi. Prin acest foc dumnezeiesc urmau să se săvârșească cele șapte Taine ale Bisericii și să se reverse peste creștini harul mântuitor al Duhului Sfânt.

Iată cât de mare este praznicul de astăzi! S-a înălțat Hristos la cer de-a dreapta Tatălui, dar a venit la noi Duhul Sfânt Mângâietorul, ca să ne sfințească, să ne călăuzească, și să lucreze mântuirea sufletelor noastre. Noi toți care ne închinăm cu dreaptă credință Preasfintei Treimi, ne împărtășim cu harul Duhului Sfânt prin cele șapte Sfinte Taine întemeiate de Hristos. Prin botez devenim fii ai lui Dumnezeu după dar și fii ai Bisericii Ortodoxe. Prin taina Ungerii cu Sfântul Mir primim pecetea harului Duhului Sfânt.

Prin spovedanie ne spălăm și ne dezlegăm de păcatele făcute după botez, tot cu puterea harului dumnezeiesc, care împreună cu Botezul și Mirungerea revarsă peste noi cel mai mult harul mântuitor al Duhului Sfânt. La fel și ultimele trei Taine și mai ales Preoția, ne împărtășesc în viață harul mântuirii, prin care ne curățim, ne iluminăm și ne sfințim în Hristos.

Datoria noastră principală este să nu întristăm pe Duhul Sfânt care este în noi de la botez, prin păcate.

Nici să alungăm pe Sfântul Duh de la noi prin necredință, mândrie, desfrânare, ucidere și mai ales prin căderea în cursele sectelor. Am greșit? Să ne pocăim de îndată ca să nu ne părăsească Duhul Sfânt. Spovedania și Sfânta Împărtășanie ne ajută în viață cel mai mult la mântuire. Să nu le amânăm la bătrânețe, ca să nu murim așa, că nu ne putem mântui fără dezlegarea păcatelor și fără Trupul și Sângele lui Hristos.

Să fugim de păcate, că păcatul îndepărtează Duhul Sfânt de la noi. Să ne ferim de adunări și învățături sectare, că acelea nu au Biserică nici harul Duhului Sfânt. Vrem să știm tainele credinței? Să citim cărți sfinte și să cerem sfatul preoților. Vrem să vorbim limba îngerilor, care este cea mai frumoasă? Să ne rugăm din inimă cu smerenie și lacrimi și să laudăm pe Dumnezeu acasă și în Biserică.

Prin rugăciune vorbim cu Dumnezeu, cu Maica Domnului, cu Apostolii, cu sfinții din cer și cu oamenii de pe pământ. Rugăciunea este cea mai prețioasă vorbire duhovnicească în limba Duhului Sfânt. Vrem să biruim răutatea lumii și a diavolului? Să iubim curat pe toți oamenii, să iertăm și să ajutăm după putere pe toți. Vrem să laudăm pe Duhul Sfânt? Să rostim zilnic rugăciunea "Împărate ceresc Mângâietorul". Vrem să laudăm cu toții îngerii și cu toți sfinții pe Preasfânta Treime? Să cântăm adesea "Sfinte Dumnezeule", laudând pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt. Amin.

Extras de la: http://paginiortodoxe2.tripod.com/predici_cleopa_duminici/dumin_cincizecimii.html

Sfântului Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava

Sfântul Mucenic Ioan cel Nou din Suceava a trăit în sec. al XIV-lea în orașul Trebizond. El era un comerciant, credincios, evlavios și ferm în ortodoxia sa, fiind generos cu cei nevoiași.

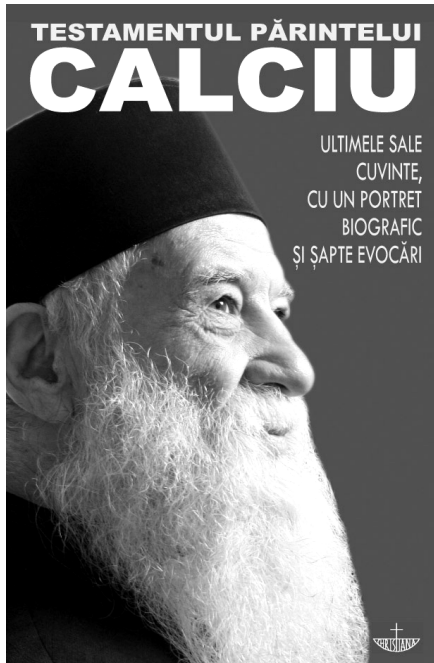
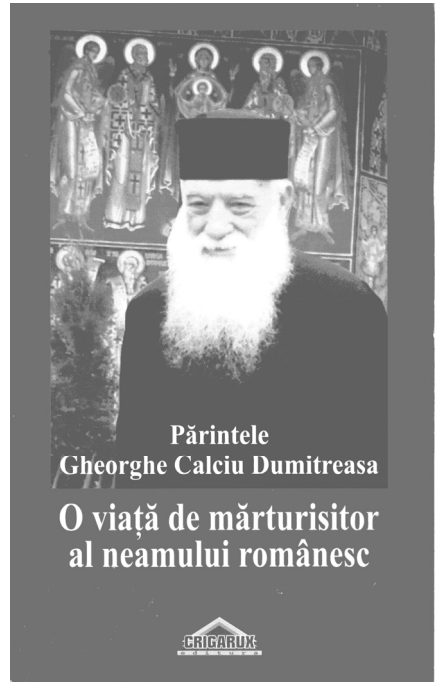
Odată, aflându-se pe o corabie ocupându-se cu comerțul său, căpitanul vasului, care nu era ortodox, a intrat în conflict cu Ioan, discutând despre credință. Neplăcându-i cuvintele sfântului, căpitanul a hotărât să se răzbune și să-i facă probleme odată ajunși la Cetatea Albă. Când vasul a acostat la Cetatea Albă, căpitanul s-a dus la conducătorul orașului care era închinător la foc și i-a spus că pe corabia sa se află un om învățat care vrea să devină și el închinător la foc. Astfel, conducătorul l-a chemat pe Ioan să se alăture închinătorilor la idol și să renunțe la credința sa.

Sfântul s-a rugat în secret chemându-l în ajutor pe Cel Care a spus: *"Iar când vă vor duce ca să vă predea, nu vă îngrijiți dinainte ce veți vorbi, ci să vorbiți ceea ce se va da vouă în ceasul acela. Căci nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Sfânt"* (Marcu 13:11). Dumnezeu i-a dat curaj și înțelepciune să facă față celor necredincioși și să mărturisească drept că este creștin, după care a fost supus la bătăi crunte și trupul i-a fost sfâșiat. Sfântul mucenic a mulțumit lui Dumnezeu pentru că l-a făcut vrednic să-și verse sângele pentru EL, curățindu-l de păcate. În dimineața următoare, conducătorul orașului a ordonat să fie adus din nou la el și mucenicul s-a prezentat cu fața luminată și bucuroasă. Refuzând cu curaj să se lepede de Hristos și numindu-l pe guvernator unealtă a lui satana, mucenicul a fost bătut. Mulțimea adunată n-a putut suporta spectacolul macabru și l-a huiduit pe guvernator pentru torturarea unui om fără apărare. Apoi, oprind bătaia, guvernatorul a dat ordin ca mucenicul să fie legat de coada unui cal sălbatic și să fie tras de picioare pe străzile orașului. Trupul sfântului și capul tăiat au zăcut acolo până seara și nici un creștin nu a avut curajul să-l ridice. Noaptea a apărut deasupra lui un stâlp de lumină și o mulțime de lumini aprinse. Trei oameni care aveau lumini cântau psalmi și înmiresmau trupul sfântului. Unul dintre iudei, crezând că sunt creștini care au venit după trupul mucenicului a luat un arc și a vrut să tragă în ei dar puterea lui Dumnezeu l-a oprit și l-a împietrit. Dimineața, viziunea a dispărut dar arcașul a rămas pe loc împietrit. Abia după ce a mărturisit ce i s-a întâmplat din voia lui Dumnezeu, a fost eliberat de legăturile invizibile. Când a auzit guvernatorul a dat permisiune să se îngroape trupul mucenicului în biserica orașului. După 70 de ani, moaștele Sfântului Ioan cel Nou au fost mutate la Suceava capitala Moldo-Vlahiei și așezate în biserica catedralei.

Apariții Editoriale despre și de Părintele Calciu

Am semnalat cu ceva timp în urmă o apariție editorială deosebită apărută cu osârdia obștii Mănăstirii Petru Vodă, comuna Poiana Teiului, județul Neamț, unde își află odihna întru cele veșnice Părintele Gheorghe Calciu Dumitreasa. Aceasta a apărut la editura Crigarux din Piatra Neamț și conține frumoase și inedite scrieri ale părintelui și despre părinte.

Cartea se poate procura de la standul de cărți al bisericii noastre la prețul de \$12, sau o puteți comanda prin poștă la prețul de \$15. Pentru comenzile poștale vă rugăm să menționați pe cec pentru cartea: „*O viață de mărturisitor*”. Cecurile să fie făcute pe numele bisericii noastre: Holy Cross Romanian Church.

De asemenea, dorim să vă anunțăm apariția recentă la Editura Christiana, a volumului omagial „*Testamentul Părintelui Calciu*”. Acesta conține ultimele sale cuvinte, un profil biografic semnat de Răzvan Codrescu și șapte evocări semnate de Părintele Iustin Pârvu, starețul Mănăstirii Petru Vodă - Neamț, Claudiu Târziu, Demostene Andronescu, Raul Volcinschi, Șerban Popa și Patricia Sullivan, avându-i ca îngrijitori pe Răzvan Codrescu, Lucian D. Popescu și Claudiu Târziu.

Cartea se poate procura de la standul de cărți al bisericii noastre sau prin comandă poștală. Vom reveni cu amănunte legate de prețul de vânzare.

Festivalul românesc din Washington D.C.

Duminică 20 mai a avut loc în parcul Carderock, MD Festivalul românesc din Washington D.C., organizat anual de către Biserica noastră. Mulțumim tuturor celor care au participat la acest eveniment pentru dragostea și voia bună cu care s-au adunat din nou alături de noi. Mulțumim invitaților deosebiți care au venit să ne încânte și să petreacă alături de românii din zona noastră: Ducu Bertzi, Forian Pittiș, Mioara Pitulice, dansatorii din Ansamblul Ciprian Porumbescu, Formația Ardeleana, Gheorghe Mureșan, Aurelia Dobre, Huszar, Maria și Valentin Ciucur. Mulțumim sponsorilor festivalului care au făcut cu puțință aceste clipe de neuitat: Institutul Cultural Român, Romanian Satellite Network și MC Dean Inc. Și nu în ultimul rând mulțumim tuturor organizatorilor și voluntarilor pentru reușita festivalului. (*Consiliul Parohial*)

Vă vom prezenta din impresiile primite de la cei care au participat:

O zi binecuvântată pentru românii din Washington

Mădălina Corina Diaconu

Cenaclul Flacăra? Poezia Muzicii Tinere? Pasărea Colibri? Nu! Pur și simplu Florian Pittiș și Ducu Bertzi. Ce putem adăuga lângă aceste nume? Doar bucuria din sufletele celor care au participat la spectacolul susținut de cei doi imposibil de egalat purtători ai cântecelor și poeziilor unor generații recente ale culturii Românești! Și nu puțini au fost acești spectatori! Duminică, 20 mai 2007, sute de români au venit, cu mic cu mare, la Festivalul Românesc din Washington. O zi de neuitat unde, departe de pământul natal, ne-am adus aminte, cuvânt cu cuvânt, versuri întregi pe care le-am recitat, sau le-am cântat în cor, alături de acești atât de îndrăgiți interpreți!

Dumnezeu i-a binecuvântat din nou pe români cu o zi ca în povești, îndemnându-i să se bucure de o zi plină de soare și de voie bună! Și cine știe mai bine să petreacă dacă nu românul? Nu se poate un zâmbet și un chiuit pe muzica ansamblului Ardeleana, sau a interpretei Mioara Pitulice, dacă nu este însoțit de un mititel, sau de o bere Ursus! Și ca să fie petrecerea și mai în toi, ansamblul de dansuri populare Ciprian Porumbescu i-a invitat la horă pe toți cei de față!

Îndrăgitul Ghiță Mureșan i-a surprins din nou pe participanți cu apariția sa, dând autografe celor strânși în jurul său! Au fost prezenți, cu câteva din lucrările lor și pictorii de icoane George Huszar, Maria și Valentin Ciucur. O zi de sărbătoare așa cum îi stă bine românului: cu voie buna, cu bucate alese și mai cu seamă, cu suflet și inima de tricolori!

Anunțuri, Gânduri, Scrisori

În această rubrică permanentă cititorii buletinului pot să ne transmită atât gândurile lor cât și diverse anunțuri de interes comunitar. De asemenea primim cu bucurie orice material despre părintele Calciu pentru a fi publicat în rubrica săptămânală special dedicată.

Dacă sunt firme comerciale interesate să sponsorizeze apariția buletinului sau alte acțiuni ale Bisericii Sfânta Cruce, în această secțiune le oferim spațiu publicitar.

Voluntariat pentru buletinul parohial

Comitetul pentru publicațiile parohiei caută o persoană dornică să ajute cu expediția poștală a Buletinului săptămânal. Distribuția ar consta în: preluarea duminică a exemplarelor de expediat, punerea în plicuri, lipirea de etichete și timbre și punerea la poștă. Momentan avem doar 11 abonamente, și de ceea timpul necesar ar fi de 15-30 de minute. Vă rugăm să ne contactați la email: secretar@sfantacruz.org pentru a afla amănunte.

Voluntariat pentru comitetul financiar

Comitetul financiar caută persoane dornice să ajute în activitatea acestuia atât cu pregătire financiară cât și dornice de a face alte activități care nu necesită pregătire financiară, cum ar fi pregătirea, multiplicarea și expediția de scrisori către donatori, realizarea de statistici financiare, relații cu enoriași pentru clarificarea activităților financiare, etc.

Parcare lângă Biserică

Vă rugăm să respectați anunțurile legate de parcare în jurul Bisericii noastre. Au fost numeroase cazuri recente de ridicare a unor mașini parcate în locuri nepermise. Menționăm că nu există o înțelegere scrisă cu complexul de locuințe de lângă Biserică cu privire la parcare în cadrul acestuia.

Duminica puteți parca în partea din spate a complexului de firme adiacent dreapta cu Biserica, cum priviți la altar.

Cazare

Doamna Ioana Iuga se va afla cu o bursă de muzeograf în Washington D.C. Dorește să găsească o gazdă pentru o perioadă de aproximativ 6 luni, de preferință cu access ușor la transportul în comun. Poate plăti suma de \$500-600 pe lună. Vă rugăm să o contactați la adresa de email: ioanaiuga_1977@yahoo.com

Programul Slujbelor

Duminică 27 mai: Duminica Cincizecimii. Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile) Sfântul Mucenic Terapont, Sfântul Eladie și Iuliu Veteranul
9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Luni 28 mai: Sfânta Treime
11:00 *Utrenie*, *Sfânta Liturghie*

Sămbătă 2 iunie: Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava
19:00 *Vecernie*, *Acatistul Sfântului Nectarie*

Duminică 3 iunie: Duminica Tuturor Sfinților, prima după Rusalii. Sfinții Mucenici Luchilian, Pavel și Paula
9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Sămbătă 9 iunie: Sfântul Ierarh Chiril al Alexandriei
19:00 *Vecernie*, *Acatistul Sfântului Nectarie*

Duminică 10 iunie: Duminica Sfinților Americani și Români, a 2-a după Rusalii. Sfinții Timotei, Alexandru și Antonia
9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Sămbătă 16 iunie: Sfântul Ierarh Tihon, făcătorul de minuni
19:00 *Vecernie*, *Acatistul Sfântului Nectarie*

Duminică 17 iunie: Duminica a 3-a după Rusalii, a grijii de cele materiale. Sfinții Mucenici Manuel, Savel și Ismael.
9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Postul Sfinților Apostoli

Miercuri 30 mai, și vineri 1 iunie este harți (i.e. nu este post). Aceasta se face întru pregătirea postului Sfinților Apostoli.

De luni 4 iunie până vineri 29 iunie este postul Sfinților Apostoli. În cursul săptămânii (luni-vineri) este post normal, sâmbătă și duminică este post cu dezlegare la vin și untdelemn.

Pentru a susține multiplicarea buletinului vă sugerăm donația de 25\$ pentru anul 2007
Pentru a-l primi săptămânal acasă vă sugerăm donația minimă de 40\$ pentru anul 2007
(specificați pentru buletinul săptămânal).

Buletinul săptămânal realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Părintelui Claudiu Luțai de către Comitetul pentru publicații. Coordonator: Mihai Boicu, secretar@sfantacrucet.org
Au participat următorii membri: Lucian Blîndu, Cristina Boicu, Elena Chiru, Doina Danciu, Elisabeta Martin, Victoria Oancea, și Delia Velculescu.